

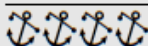
Oskar Sternulf och Åsa-Lena Hjelm i "Imsevimsespindel", skriven av Oskar Sternulf.

FOTO: FIANNA ROBIN

Jens kommer hem till sin mammas lägenhet efter flera år utan kontakt. Innanför dörren finns övergrepp och sorg.

Kolsvart relationsdrama utan hjältar

TEATER

Imse vimse spindel

Manus: Oskar Sternulf

Regi: Erik Åkertind

På scen: Åsa-Lena Hjelm och Oskar Sternulf

Urpremiär 4/12, Sparresalen, Karlskrona

En kväll efter jobbet så sitter han bara där i fåtöljen. Jens och hans mamma Anita har inte pratat med varandra på fem år. Men en dödsannons i tidningen förändrar den saken.

– Det kanske är dags att du börjar rannsaka dig själv, morsan, säger Jens, spelad av Oskar Sternulf.

Han har skrivit manus och producerat föreställningen som görs i samarbete

med Rise, riksföreningen stödcentrum mot incest och andra sexuella övergrepp i barndomen. Jens har återvänt hem för att göra upp med, kanske för att avsluta ett kapitel. Men det fysiska avståndet mellan honom och hans mamma, spelad av Åsa-Lena Hjelm, är lika långt som det emotionella avståndet. Avgrunden mellan dem sluts och slits upp när Jens försöker sticka hål på familjens verböjd.

Imse vimse spindel är i första hand ett relationsdrama, men det är också ett psykologiskt drama om de mekanismer i människan som möjliggör ett övergrepp som incest. Hur apati kan bli en överlevnadsstrategi.

– Jag ville inte förstå. Det fanns inte i min värld, säger Anita under sin monolog och hon stänger av och förnekar allt. Trots

"Manska tycka om sin pappa. Gör inte alla det?"

JENS

när han tänker tillbaka på sin barndom och sin pappa.

att hon såg. Jens är vuxen, men både han och hans mamma är oförmögna att släppa taget om det förgångna. Anita behandlar sin son som om han fortfarande var barn och tar fram bamseplåster och pratar om barnåren i sommarstugan.

Jens har berövats sin barndom och har blivit känslökall, empatilös och lika psykotisk som han skriker att hans far är. En psykopat. Ett monster. En

våldtäktsman. Men föreställningen handlar inte om fadern, utan om det sönderslagna hem och de spruckna människor som lämnats kvar. Några hjältar finns inte. Bara sorg. "Imse vimse spindel" är döpt efter barnvisan med samma namn. Men för den bortspolade spindeln i Sternulfs manus finns ingen sol och ingen livlina att hålla fast i.

Scenografin är enkel men effektiv i sitt utförande. Ett lägenhetskök i en förort. En fåtölj. Det räcker. Mitt enda minustecken i föreställningen är de monologer som bryter upp flödet och tempot på scen och riktar energin utåt istället för mot medskådespelaren.

TEXT
OSKAR SANDSTRÖM
oskar.sandstrom
@olt.se
0455-771 50